Proletari din toate țările, uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fiți gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul XIII nr. 14 (850) * joi 5 aprilie 1962 * 8 pagini 30 bani

Consiliul de stat al Republicii Populare Romîne

DECRET

Pentru convocarea Marii Adunări Naționale

Cu prilejul încheierii colectivizării agriculturii în Republica Populară Romînă;
În temeiul art. 37, pct. 1 din Constituție, Consiliul de Stat decretează:
Se convoacă Marea Adunare Națională, în sesiune extraordinară, în ziua de 27 aprilie 1962, orele 10 dimineața.

Președintele Consiliului de Stat,
GHEORGHE GHEORGHIU-DEJ

București, 31 martie 1962

S-a sfîrșit vacanța

Chiar dacă timpul nu a fost prea însorit, copiii de pe întreg cuprinsul patriei noastre, au avut în inimile lor primăvara cu bucuriile nenumărate ale unei vacanțe frumoase, folositoare, recreative. Bineînțeles, amintirile sînt și de data aceasta multe și frumoase.

Iată-ne în mijlocul pionierilor de la **Școala de 8 ani nr. 183 din București.**

— Ei, copii, cum v-ați petrecut vacanța de primăvară? Grupul gălăgios, abia pridideşte să-mi răspundă, întrucît impresiile sînt multe, sînt încă foarte vii și curg năvală așa cum au umplut inima copiilor.

— Minunat!

— Am fost într-o excursie la Doftana!

— Am făcut o drumeție cu autocarele prin Capitala noastră dragă!

— Am mers la Teatrul Țăndărică.

— Și la Teatrul de Copii și Tineret!

— Am avut trei concursuri: „Îți mulțumim partid iubit" — concurs de poezie cu clasele a V-a; „Cine cunoaște cele mai frumoase cîntece revoluționare și patriotice" — clasele a III-a—a IV-a; „Frumoasă ești patria mea" — clasele a III-a.

— Pionierii claselor a VII-a s-au întîlnit la Casa raională de cultură a tineretului cu trei tovarăși muncitori fruntași de la Uzinele „Grivița roșie".

Și grăbindu-mă am pornit în capătul opus al orașului București, oprindu-mă în Cotroceni, la minunatul **Palat al pionierilor.** Aici, primăvara parcă a venit mai devreme: în aerul proaspăt cu miros de frunze ude de ploaie, în razele subțirele ale soarelui care luminează cîte o porțiune a parcului, în pietrișul ud din curtea palatului, în strălucirea albă a clădirii...

Cele mai frumoase acțiuni au fost... excursiile. Cercurile tehnice au organizat o excursie la Doftana, Castelul Peleș, Sinaia; cercul de sport, excursie cu jocuri sportive, de orientare, concursuri sportive la Predeal, Diham, Clăbucet, Valea Rîșnoavelor... Micii naturaliști — pe Valea Prahovei. Activele pionierești din Capitală, în cadrul zilei activului pionieresc au ținut o adunare la Doftana: „Să cunoaștem trecutul glorios de luptă al partidului nostru"; Teatrul de păpuși al palatului a prezentat spectacole în sala mică de festivități.

De mult succes s-a bucurat „Cupa primăverii" la tir, handbal și fotbal.

La **Teatrul de Copii și Tineret,** lumea, sălile, arătau ca după un mare carnaval. Zilnic, în timpul vacanței s-au prezentat cîte 3 spectacole cu piesele: „Nota doi la aritmetică", „Băiatul din banca a doua", și „Emil și detectivii"... Teatrul n-a avut încă vacanță. Micii spectatori sînt mereu prezenți în sălile teatrului. Chiar și cînd nu mai este vacanță... De fapt, de mîine mergem iar la școală cu forțe noi.

Și cu un mare, foarte mare dor de muncă de a învăța cît mai bine, de a îndrepta notele nu tocmai bune, de a ajuta colegilor rămași în urmă.

Nu-i așa copii?...

E. SKIBINSKY





Mîine începe școala! Pentru aceasta, fiecare pionier, fiecare copil se pregătește de cu seara, așa cum fac și școlarii din fotografia de sus.

Aleea pionierilor

Școala de 8 ani nr. 16 din Ploiești este nouă. Clasele ei sînt frumoase, spațioase. Dar pionierii au vrut s-o facă și mai frumoasă. Așa că, de cum au primit noua școală, au și săpat ronduri cu flori din cele mai frumoase, de jur-împrejurul clădirii. Astă-toamnă, au sădit și 20 de castani. Pionierii însă nu s-au mulțumit numai cu atît. În primăvara aceasta, îndată ce au văzut că timpul se îndreaptă, colectivul de conducere al unității s-a adunat să discute cum să organizeze acțiunea de plantare a puieților. Terenul destinat plantării era bine cunoscut. Pornind din fața școlii pe o alee lungă pînă în șosea se vor înălța pomi ornamentali, castani. Va fi aleea pionierilor. Pe altă parcelă, numeroși pomi fructiferi.

— Să lucrăm pe detașamente, a propus Mateiciuc Clara, președinta unității.

— Și în deal, în fața școlii, unde pămîntul este mai tare, să lucreze detașamentul claselor a VII-a, a venit cu ideea și Ionescu Ștefania.

Ceilalți și-au spus și ei părerea. „Vă putem fi și noi de folos, o să vedeți", a intervenit Radu Cornelia, președinta detașamentului claselor a IV-a...

A trecut mai mult timp de la această adunare a colectivului de conducere al unității. Hotărîseră atunci și o întrecere între detașamente. Așa că, așteptau cu și mai multă nerăbdare timpul potrivit pentru sădirea pomilor. Și, în sfîrșit, într-una din zile, bucuroși, au văzut că timpul este prielnic să înceapă săparea gropilor. Îndată s-au adus uneltele necesare și pionierii au început munca. O dată cu aceasta a început și întrecerea. Să știți însă că rezultatele ei pot fi aflate mult mai tîrziu. Aceasta, pentru că între condițiile întrecerii, pionierii au hotărît să se treacă nu numai calitatea lucrărilor, dar și felul cum se vor dezvolta puieții plantați. Fiecare detașament îngrijește și răspunde de puieții pe care-i plantează. Și fiecare vrea să facă cel mai bine lucrul acesta. Iar noi le dorim succes.

E. DONOSE

Mult succes în trimestrul III

A fost o vacanță veselă, interesantă. Reportajele „S-a sfîrșit vacanța", „Pregătirile de primăvară ale micilor naturaliști" și altele din acest număr vorbesc despre activități atrăgătoare, instructive, organizate în vacanță. Dar acum începe din nou școala.

Asta înseamnă oare că pînă în vacanța de vară nu veți mai pleca în drumeție, nu veți mai face sport? Dimpotrivă! Se știe că primăverii îi place nespus să însoțească detașamentul în excursii sau pe stadion dar de o atenție deosebită trebuie să se bucure învățătura.

Începe trimestrul III! Deci, cu toate forțele, cu toată seriozitatea spre însușirea cît mai temeinică a cunoștințelor. Iar cînd soarele de primăvară va privi pe ferestrele claselor, să vadă numai chipuri atente, caiete acoperite de calcule și cataloage cu note bune și foarte bune.

Mult succes, dragi copii, în trimestrul III!

Pregătirile de primăvară ale micilor naturaliști

Despre rezultatele deosebite, din anii trecuți, ale micilor naturaliști din comuna Vărșand, raionul Criș știu pionierii din întregul raion. În timpul lor liber, în vacanța de vară, de nenumărate ori ei au ajutat colectiviștilor lucrînd pe arie, în grădina de legume și zarzavat. Lucrul acesta le-a fost deosebit de folositor în munca pe lotul lor școlar. Pionierii de aici au cultivat cele mai diferite culturi, pornind de la porumb, grîu, viță de vie, legume, plante industriale și pînă la pepeni, căpșuni, flori. Roșiile, vinetele, ardeii timpurii, îngrijiți de pionieri, au stîrnit multă admirație. Desigur, anul acesta vor, de asemenea, să obțină realizări frumoase. Așa că, împreună cu tovarășul profesor de științe naturale ei și-au reorganizat echipele, și-au împărțit sarcinile. Fiecare echipă răspunde de o cultură, de la semănat pînă la recoltat. Terenul destinat leguminoaselor a fost arat și îngrășat din toamnă. Din experiență, pionierii au învățat că așa se obțin rezultate mai bune.

Cu aceeași grijă, ca și pionierii din Vărșand, se pregătesc pentru primăvară micii naturaliști din comuna Socodor, raionul Criș. În ultimul timp ei au organizat vizite la gospodăria colectivă și mai ales la stațiunea experimentală, unde au aflat lucruri interesante în legătură cu multe experiențe cum sînt încrucișările, altoirile etc. Deocamdată însă, grija cea mai mare o au pentru răsadurile de roșii, vinete, ardei, conopidă pe care le au în seră (făcută tot de ei). Pentru că au crescut și din cauza vremii n-au putut fi sădite în grădină, în fiecare zi, cînd este mai cald, o oră, două, geamul de sticlă este ridicat pentru a lăsa aerul și razele soarelui să pătrundă. În grădină terenul a fost săpat, greblat. Celor 40 de pomi fructiferi, plantați în toamnă li se pot da jos acum și haina de iarnă pusă de pionieri. Micii naturaliști au hotărît să meargă și la pădure, să vadă cum le merge puieților plantați de ei.

Pentru anul acesta, pionierii din comuna Criș, și-au luat o sarcină mare. Aceea de a obține și ei, ca și părinții lor în gospodăria colectivă, la cultura sfeclei de zahăr rezultate tot la fel de bune, mai ales că, colectiviștii le-au promis și îngrășăminte chimice. Așa că, terenul a fost săpat, grupele — formate, tăblițele indicatoare — scrise, semințele — pregătite. Micii naturaliști din clasa a IV-a s-au încumetat chiar să cheme la întrecere celelalte detașamente. Aceasta, pentru că sînt naturaliști destul de pricepuți. În unitate se știe cît de pasionați naturaliști sînt Simion Elena, Adoc Teodor, Leonte Radu, Pocaznoi Alexandru și atîția alții.

Din cele cîteva vizite făcute pionierilor din raionul Criș, se vede că micii naturaliști se grăbesc să întîmpine primăvara. Uneltele au fost scoase din magazii, semințele sînt trezite la viață, în sere, în culcușul moale, ies la iveală la început gingașe, apoi tot mai viguroase, tulpinele și frunzele plantelor. Pe caietele de observații se aștern tot alte și alte rînduri.

E. T.

NOTA REDACȚIEI: Dragi pionieri, sînt, desigur, raioane și regiuni în care vremea a permis micilor naturaliști să efectueze pe lotul școlar lucrări mai avansate. De la ei așteptam vești noi.



Micii naturaliști au ieșit în grădină

STELUȚELE ROȘII

Un program de activități interesant, bine întocmit ajută întotdeauna pionierilor la îndeplinirea condițiilor pentru obținerea steluțelor roșii — distincțiile pionierești. Un astfel de program are detașamentul nr. 1 de la Școala de 8 ani din comuna Andrieșeni, raionul Iași. Adunări, întîlniri cu colectiviști fruntași, activități de folos patriotic, sport — în toate direcțiile activează pionierii detașamentului nr. 1. Dealtfel, și pînă acum pionierii s-au pregătit pentru obținerea distincțiilor. Pe pieptul lui Iacob Dumitru, Matcobaj Mihaela, Doboș Antonica, Buliga Dumitru steluța roșie strălucește de mult. O vor obține probabil și Huțanu Aurica, Bere Ana, Berbece Constantin, Aanei Ion... Ei se străduiesc să învețe bine, iar atunci cînd întîmpină greutăți, se ajută unii pe alții. Pentru îmbunătățirea situației la învățătură, detașamentul organizează discuții rodnice. La aceasta mai contribuie uneori și gazeta de perete, „țepii" brigăzii de agitație.

Preocupările pionierilor sînt tot mai largi. Mai întîi au organizat o adunare cu tema „Regiunea Iași în 1965", iar mai apoi o alta, „Patria la sfîrșitul șesenalului". Pentru fiecare, locul său în construcția socialistă e clar. Unii merg la Școala profesională de mecanici agricoli de la Vladeni, alții la cea de constructori de la Iași, la alte școli profesionale și medii.

— Pentru a fi un bun muncitor, un bun colectivist știm că trebuie să fii și un om sănătos, voinic, ne-a spus Iacob Dumitru. Iată de ce sportul în detașamentul nostru ocupă un loc important.

Într-adevăr, pionierii fac gimnastică, atletism, joacă handbal, volei, tenis de masă. Ei participă la întreceri în cadrul detașamentului, al unității și chiar cu pionierii din comunele vecine. Toate aceste acțiuni sînt lucruri obișnuite la ei.

În afară de acestea, la serbările pe care le organizează, mulți pionieri din detașamentul nr. 1 cîntă, recită poezii despre patrie și partid, poezii pionierești, fac parte din brigada de agitație, din cor sau echipa de dansuri. O bogată activitate cultural-artistică ajută pionierii să-și îndeplinească unele condiții pentru obținerea distincțiilor.

Despre felul în care organizează detașamentul diferite activități cu ocazia cărora pionierii au posibilitatea să-și îndeplinească condițiile pentru obținerea distincțiilor pionierești ar fi multe de spus. Ei participă cu entuziasm la concursurile tradiționale ale organizației de pionieri — la concursul cultural-artistic, la cel al micilor naturaliști — cresc animale mici, plantează puieți, organizează multe alte acțiuni interesante.

Căsuțe pentru păsărele



Îndrăgim gospodăria agricolă colectivă



Îngrijind viței colectivei

Gospodăria noastră colectivă nu are decît cîteva luni de existență dar încă de la început s-a făcut simțită în viața satului. Părinții noștri discută mereu despre recoltă, despre construcțiile ce se vor înălța în colectivă, se duc la sediul gospodăriei și la organizația de bază cu diferite propuneri — și parcă în fiecare casă, în fiecare familie e mai multă veselie, mai multă lumină. Noi, copiii, ascultăm totul cu atenție, deoarece ne interesează foarte mult cum se va dezvolta colectiva noastră unde cîndva vom munci și noi. Pînă atunci, activul pionieresc, în dorința de a răspunde interesului nostru pentru activitatea gospodăriei colective, are grijă să organizeze acțiuni prin care să dovedim cît sîntem de harnici. Astfel, noi am ajutat la alegerea cărămizilor bune din rămășițele zidurilor fostului conac boieresc. Cu zeci de ani în urmă, acest conac a fost ridicat prin truda bunicilor noștri, exploatați de boieri. Colectiviștii vor folosi aceste cărămizi pentru construcțiile noastre, în colectiva noastră, pe pămîntul nostru.

Pentru viitorul apropiat, ne-am propus să ajutăm la grădina de legume: vom însămînța arpagic, vom transplanta răsadurile de roșii, vinete, ardei, varză... Credem că vom face treabă bună — încă de pe acum mulți dintre noi, ca Zacarenco Elena, Stere Marin, Cristea Vasile s-au dovedit foarte pricepuți și harnici în activitățile prin care dorim să ne aducem și noi contribuția la înflorirea gospodăriei agricole colective.

JARCĂ ȘTEFANIA
cl. a VI-a, comuna Dîrvari,
regiunea Ploiești

Pe adresa clasei a VII-a

ȘCOALA ÎNALȚIMILOR



Un tablou obișnuit al orașelor noastre: blocuri multe, elegante, frumoase. Ca acestea din fața Gării de Nord din București.

Acum cîțiva ani, în comuna Hîrșova, raionul Vaslui s-a ridicat școală nouă. Ca de obicei, în timpul lor liber pionierii le-au ajutat muncitorilor. Era însă printre ei un băiețaș care nu se dezlipea de meșteri. Cînd construcția era pe sfîrșite și lucrările ajunseseră la parchetat, băiatul, care nu era altul decît președintele detașamentului, Alistaru Vasile, nu mai lipsea o clipă de la construcția școlii. Participase la ridicarea școlii, cunoștea fiecare lucrare în parte și... se hotărîse.

Și, într-adevar, acum Vasile Alistaru, elev la școala profesională de construcții e în anul II C la secția mozaicari. Învața foarte bine iar practica și-o face la... construcția unei școli noi din Iași. În timpul orelor de practică lucrează cu multă grijă, ajută și pe alții, se străduiește să dea lucru de calitate.

— Cine știe, ne-a mărturisit el, poate calitatea muncii noastre mai hotărăște și pe alții asupra alegerii meseriei.

La Școala profesională de construcții din Iași învață 1.682 elevi, cu toții dornici de a-și însuși meseria aleasă. Și la această școală se învață 21 de meserii, se pregătesc zidari, dulgheri, mozaicari, zugravi, instalatori sanitari, mecanici de încălzire centrală, instalatori de electricitate, învelitori acoperiș, lăcătuși, fierari, sudori, strungari... În școala profesională elevii primesc întreținerea gratuit, atît hrana, hainele, cît și cărțile și rechizitele școlare. Și în anii următori școala are perspective mari. Pînă în 1965 se mai construiesc încă 45 săli de clasă, 20 ateliere-laborator, noi dormitoare.

Răspunzînd acestor condiții minunate, elevii se străduiesc să învețe bine, să-și însușească temeinic meseria aleasă.

L-am cunoscut pe Andone Șerban din anul I A. El se pregătește să devină zugrav. Încă de pe acum știe să radă cu șpaclu, să tencuiască, să prepare vopselele, a învățat să folosească mașina de văruit. Are și niște idei grozave pentru tapete. „În locuință să fie altfel decît în fabrică sau birou, ne-a spus el. Totul să dea un aer plăcut, odihnitor". Și ei, zugravii, se pregătesc pentru aceasta cu perseverență.

Vasile Pintilie din anul I C de la început s-a prezentat:

— Eu mă fac zidar. Fără zidari nu pot face nimic nici instalatorii, nici zugravii, nici mozaicarii.

Are dreptate Vasile. Meseria de zidar e foarte importantă, foarte necesară și frumoasă.

— Cînd facem practică, a spus el, alături de ceilalți muncitori lucrez și eu. Aș vrea să lucrez mai mult, să ajung mai repede sus, sus la ultimul etaj. Îmi place să privesc de acolo. Cum se mai deosebesc noile construcții... Cît de frumoase sînt!... Și-or să fie și mai frumoase, și mai multe. Noi toți ne străduim să învățăm bine, să devenim constructori de nădejde. Știți, a ținut el să adauge, și fratele meu a învățat aici. El a ieșit mozaicar și lucrează în Bacău. Și acolo se construiește mult.

Da, și la Bacău, și la Galați, și la Cluj, și la ei în regiunea Iași se construiește mult. Țara întreagă e un adevărat șantier de construcții. Se ridică noi fabrici și uzine, se construiesc palate și case de cultură, teatre și cinematografe, se înalță blocuri de locuit. Oamenii muncii să lucreze, să se odihnească, să trăiască în condiții minunate. Iașul va fi și el de nerecunoscut. Aceasta au înțeles-o mai bine atunci cînd au vizitat expoziția de la Palatul Culturii, cînd au cercetat cu atenție macheta viitorului oraș. Încă de pe acum s-au înălțat cartiere noi, sînt în perspectivă altele. Și ei, elevii, contribuie la aceste realizări. Ion Noia face practică acum la blocurile din Piața Unirii, Andone Șerban, la șantierul unei noi școli cu 24 de clase de pe lîngă hală, Petruț Pavel la locuințele din cartierul Tudor Vladimirescu. Da, detașamentul viitorilor constructori este prezent în tot orașul. Acești tineri, o dată cu trecerea anilor vor crește, și o dată cu ei și numărul construcțiilor ridicate în Iași, în orașele patriei. Dar amintirea primelor locuri de practică, de verificarea cunoștințelor, vor vorbi despre munca lor entuziastă, a poporului nostru, despre viața noastră fericită de azi.

GETA GOSTIN

Construcții noi pe litoral





Trăim o viață minunată!

Parcă niciodată sala de clasă nu fusese mai luminoasă, mai frumos împodobită. Buchete multe de ghiocei gingași, de garoafe albe și roșii au fost aduse de pionieri. Este o adunare închinată luptei eroice a uteciștilor. Pionierii au invitat aci vechi activiști de partid, luptători din ilegalitate, care să le povestească despre viața, munca și lupta comuniștilor, a uteciștilor. Despre traiul fericit de acum, al lor și al părinților lor, pot vorbi pionierii înșiși. Și vorbesc cu multă însuflețire, doar au atîtea de spus!...

„Vreau să devin constructor" spusese hotărît pionierul Buda Traian, după ce vizitaseră cîteva dintre șantierele unde constructorii înălțau în orașul lor minunate blocuri, magazine. Hotărîrii lui Traian i s-au alăturat încă și alți pionieri. Ce mașini moderne și ce mai ateliere! Eu strungar mă fac, a zis entuziasmat Joldoș Dinu, după întîlnirile cu muncitorii organizate de detașamentul lor în unele întreprinderi.

Și Traian, și Dinu sînt pionieri în clasa a VI-a, la Școala de 8 ani nr. 8 din Oradea. Și colegii lor își fac planuri de viitor. Sînt siguri că le pot înfăptui dacă vor învăța cu sîrguință. Visurile care se nasc pe băncile școlii devin realitate cu fiecare zi care trece...

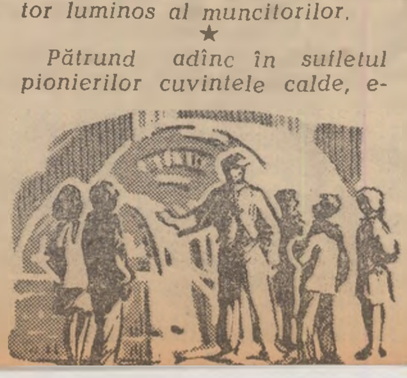
Despre toate acestea vorbesc pionierii acum, în adunare. Despre viața lor fericită, a părinților lor. Dar ei știu că aceasta a fost cucerită prin luptă, că pentru ea și-au dat viața mulți eroi ai clasei muncitoare.

...Sînt emoționante episoadele de luptă despre care li se vorbește pionierilor. Utecistul Ludovic Minski a învățat chiar în școala lor. Pionierii au cercetat și au notat în jurnalul lor, la loc de cinste, multe date despre curajosul luptător. Acum însă, află cît de dîrz s-a purtat el în cele mai grele momente, cînd a fost bătut și schingiuit de zbirii burghezo-moșierimii. Nu și-a trădat cu nici un cuvînt tovarășii. Dîrzenia lui a stîrnit atîta furie la Siguranță, încît călăii după ce l-au chinuit trei zile și trei nopți n-au încetat să-l lovească nici chiar atunci cînd inima lui Ludovic încetase să mai bată. Ca și Constantin David, Filimon Sîrbu, Haia Lifșiț, Olga Bancic, Ludovic Minski a murit eroic. N-a trădat cauza clasei muncitoare. Alături de ceilalți uteciști el a luptat sub conducerea partidului împotriva exploatatorilor, a regimului de teroare.

Avea numai 19 ani, cînd a murit, Minski. Și el visase să învețe. Fusese însă eliminat din școală, deși notele lui erau numai de 10 Motivul — n-avea dreptul să gîndească la un viitor luminos al muncitorilor.

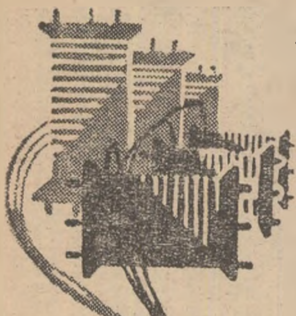
★

Pătrund adînc în sufletul pionierilor cuvintele calde, emoționante, care zugrăvesc trecutul de luptă al comuniștilor. Și în sala luminată de soare și flori, din piepturile pionierilor se înalță tot mai puternic cîntecele de luptă ale partidului. Poezii închinate patriei, partidului sînt recitate cu înflăcărare. Din mijlocul pionierilor se ridică o fetiță pieptănată și îmbrăcată cu multă grijă — Ghinea Georgeta. Este emoționată. Ea trebuie să vorbească în numele detașamentului.



— Trăim liberi și fericiți. Creștem o dată cu minunatele realizări din patria noastră, putem da viață celor mai îndrăznețe visuri. Am aflat despre jertfele cu care a fost cucerită libertatea. Dar moartea nu-i atinge pe eroi Noi, pionierii, vrem să le cinstim memoria. De aceia vom respecta cu sfințenie regulamentul organizației noastre de pionieri. Vrem să devenim cu adevărat folositori patriei noastre socialiste!

B. TOFAN



Pe meleagurile de la poalele Ceahlăului, acolo unde muntele se pierde într-o fîșie lungă de cîmpie, se înalță uzina de fire și fibre sintetice de la Săvinești. Cu toate că din 1959, de cînd a intrat în funcțiune, n-au trecut nici trei ani, numele ei este cunoscut nu numai în țară, dar și peste hotare. Este cunoscut și apreciat.

Aci, în uzina pe frontispiciul căreia vezi de departe luminînd inscripția de neon „Relon-Rolan", prin oricare din secții te-ar purta pașii, ochii rămîn pretutindeni fascinați. Sălile încăpătoare și luminoase, mașinile așezate în lungi și disciplinate șiruri, complicata țesătură a țevilor și cazanelor — totul te încîntă. Constructorii au înălțat aci încă una din citadelele industriei noastre socialiste, o uzină cu care ne mîndrim și în care oamenii muncesc plini de voie bună, se simt ca la ei acasă.

★

Secția textilă. O lumină caldă învăluie totul — oamenii, mașinile. Și peste tot, curățenie de farmacie. Nici un zgomot nu se aude. Dacă te uiți însă cu atenție în jur, observi mersul avîntat, egal, al mașinilor moderne.

Ne oprim lîngă o mașină. Douăzeci și patru de fuse și bobine se învîrtesc amețitor, adunînd, centimetru cu centimetru, șuvoiul firelor albe ca zăpada. Operatoarele textiliste supraveghează mersul mașinilor cu grijă. Aci, în secția textilă, lucrează și comunista Ana Atudosia. Venită, la chemarea partidului, de la Fabrica de postav din Buhuși, pentru a întări tînărul colectiv al secției, ea s-a legat sufletește de noul său loc de muncă și de entuziastele și proaspetele ei tovarășe, cărora le-a împărtășit, zi de zi, din bogata ei experiență de textilistă. Și sfaturile pe care le-a dat, au fost întotdeauna primite cu cea mai mare încredere. Și aceasta fiindcă are o bogată experiență. Ajutînd pe cei din jurul ei, cu dragoste și prietenie, comunista Ana Atudosia și-a căpătat stima și prețuirea întregului colectiv.

— O prietenă adevărată! Iată cum o numesc tinerele ei colege din brigada pe care o conduce și care în 1961 a cîștigat titlul de brigadă fruntașă pe secție.

★

Dar la Săvinești, în uzina ce seamănă cu un palat alb, oameni entuziaști și harnici ca textilista Ana Atudosia găsești în toate secțiile. La „lactamă", secția în care se produce materia primă, îi întîlnești pe Cornel Herțescu, Dumitru Simionescu, Ion Florea, Dumitru Matache și pe mulți alții. Grija lor principală este să dea materie primă de calitate superioară (acele grăunțe curate ca niște boabe de orez, din care se fac firele trainice, sintetice) și pentru aceasta ei învață încontinuu, încontinuu își perfecționează cunoștințele profesionale, participînd la diferitele cursuri existente în uzină sau citind cărți tehnice de specialitate. Biblioteca din uzină, cu mii de volume, le stă la dispoziție.

O dată cu uzina au crescut și oamenii. Candidatul de partid Cornel Herțescu, datorită muncii sale perseverente, a ajuns student în anul IV la Facultatea de chimie. În curînd, din simplu muncitor, va fi inginer. Și ca el sînt mulți muncitori care își continuă studiile, tinzînd să se perfecționeze tot mai mult. Acest salt vorbește, desigur, despre viața muncitorului în patria noastră, despre posibilitățile pe care partidul le pune în fața tuturor oamenilor muncii.

★

La Uzinele de relon și rolan de la poalele Ceahlăului, acolo unde vîrsta medie a celor două mii de muncitori, tehnicieni și ingineri este de numai 24 de ani, fiecare om duce o luptă continuă pentru realizarea sarcinilor de plan, pentru fiecare gram de fir sau fibră sintetică.

Și în lupta aceasta continuă și entuziastă, care se dă aici, își spune cuvîntul tineretea, optimismul și voia bună. Tineri și plini de viață sînt oamenii, tînără și plină de viață este uzina.

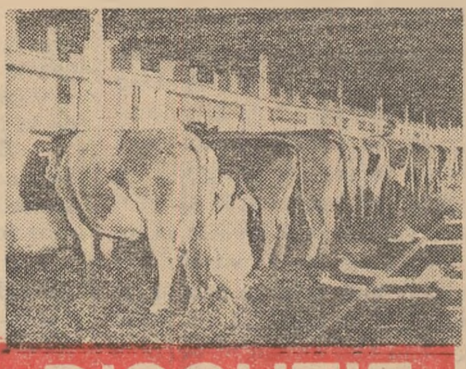
ION VADUVA-POENARU

SĂVINEȘTI

Reportaj



Uzina de fibre și fire sintetice de la Săvinești a îmbogățit peisajul industrial moldovenesc.



Sectorul zootehnic e un adevărat izvor de belșug.

DISCUȚIE

în miez de noapte

Președintele, Dumitru Hurgoi, mergea gînditor spre casă, măsurînd ulița principală cu pași domoli, trăgînd cu nesaț dintr-un capăt de țigară. Se gîndea acum la tot ce discutaseră cu cîteva clipe înainte, în cadrul consiliului de conducere. „Va să zică, punem și bazele unui puternic sector zootehnic, chiar acum, din primul an... Buun, aprobă în gînd. Dar avem noi îngrijitori buni de animale?"...

Deodată, își întrerupse gîndurile. I se păru că dinspre șosea, răzbate pînă la el, hărmălaie de voci. Nu vedea nimic, că înnoptase de mult. Își ascuți auzul. Vîntul îi aduse din nou aceleași semne. Ei sînt! Îi așteptase atîta. Dar acum nu se mai întoarce la sediu. Îi așteaptă chiar aici, în drum.

De mult ținuse președintele să meargă toți membrii comitetului U.T.M. în vizită la gospodăria din Mădăras. Gospodăria lor, din Homorog, raionul Salonta, e nouă, și acum, la început de drum, se cer atîtea lucruri făcute. Și nu oricum, ci cu temei și rînduială. Or, tinerii, cum sînt ei mulți în gospodărie, au un cuvînt greu de spus acum în pragul campaniei de primăvară.

— Noroc, baci Dumitre, îi spuse secretarul U.T.M., pe comună, Iosif Bîrta. Pe rînd, președintele dădu mîna cu fiecare, apoi se dădură la o parte din drum și, prinseră să vorbească. Discuțiile decurgeau cu aprindere. Băieții erau entuziasmați de cele văzute, cu ocazia acestei vizite, la cei din Mădăras, comună megieșă! Îi impresionase ferma de vaci, care cuprinde aproape 300 de capete, frumoase, bine îngrijite: grajdurile cu coșuri de aerisire și ferestre în acoperiș, pentru lumină, cu adăpători automate și vagonete cu care se aduc furajele. Văzuseră cum surorile Maria și Sofia Iosif, două fetișcane rumene, sub 19 ani, îmbrăcate în alb, ca farmacistele, hrănesc vițeii cu biberoanele, văzuseră însuflețirea cu care lucrează tinerii crescători de animale.

Dar cîte nu-i povestiră tinerii președintelui. Se făcuse miezul nopții, și ei nu mai plecaseră.

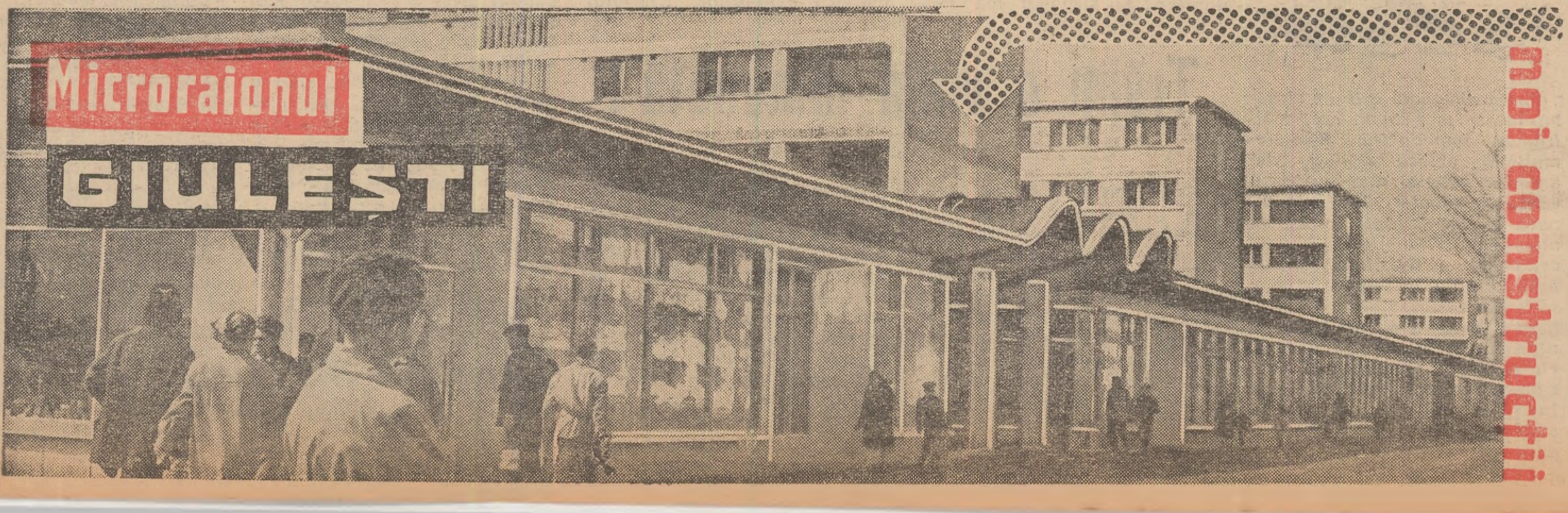
— Vedeți voi, măi feciori, experiența ălora din Mădăras, răspunde chiar unor probleme pe care le avem noi de rezolvat acum.

— Asta, așa-i, baci Dumitre, întări Bîrta. Și noi chiar vorbirăm pe drum ce avem de făcut. Mulți utemiști au îndrăgit acum meseria de crescător de animale. Au cei din Mădăras un sector zootehnic, grozav!...

Și, nici noi nu vrem să ne lăsăm mai prejos!

VASILE CABULEA

Microraionul GIULEȘTI



noi construcții

Intîmpinînd sărbătoarea pionierească

Viaţa grea a ţărănimii în lumea capitalistă

O bucată de pîine de orz

Ţărănimea turcă duce o viaţă deosebit de grea. Cei 18.000.000 turci din Anatolia — aşa cum arata ziarul turc „Cumhuriyet" — duc o viaţă mizeră. „Anatolia este ţara oamenilor cu tălpile crăpate, îmbrăcaţi cu cămăşi din pături pentru cai... Avutul oamenilor din Anatolia se rezumă, de obicei, la un măgar, o colibă de pămînt, o vatră din pietre".

Fericirea ţăranului anatolez e să aibă o bucăţică de pîine neagră din orz — pe care foarte adesea n-o are.

Peste trei sferturi din populaţia sătească a Turciei este analfabetă iar în 1960, la 4.000 locuitori revenea numai un medic, iar o farmacie — la 170.000 locuitori!

Sărăcia mare a ţăranilor turci se datorează cruntei exploatări moşiereşti şi chiabureşti. Înglodat tot în datorii, ţăranul turc sfîrşeşte prin a-şi pierde şi bruma de pămînt ce-o are şi astfel, pierde ultimul sprijin al traiului său. Din 1937 şi pînă în 1961, numărul familiilor ţărăneşti fără pămînt a ajuns de la 60.000 la... 600.000!

● „Ne este foame!" cu aceste cuvinte l-au întîmpinat pe ministrul Lucrărilor Publice, muncitorii constructori din Izmir (Turcia) din rîndul cărora fac parte şi mulţi ţărani rămaşi fără pămînt şi veniţi de la ţară.

La ţară — foamete! La oraş — foamete!

„Ţara unde curge lapte şi miere"

Aşa denumesc imperialiştii Germania Occidentală. Cu surle şi tobe o prezintă drept „raiul pe pămînt". De fapt, R. F. Germană e un rai, dar pentru marii industriaşi şi bancheri. Pentru muncitori, pentru ţărani ea se prezintă altfel, cu totul altfel!

În anul 1961 s-au ruinat 37.300 gospodării ţărăneşti din R. F. Germană. În schimb creşte numărul gospodăriilor chiabureşti şi al marilor capitalişti din agricultură.

Sărăciţi, ţăranii sînt nevoiţi să apuce calea oraşului, unde-i aşteaptă exploatarea cruntă, capitalistă din uzine şi fabrici, bordeiele din tablă — ca cele din preajma oraşului Hamburg — în care domneşte mizeria şi foamea.

Iată „raiul" care-i aşteaptă...

Cum reuşesc să trăiască?

Ţăranii din sudul Italiei, înrobiţi an de an la moşierii şi capitaliştii, mari proprietari de pămînt — sfîrşesc prin a-şi pierde pămîntul. Mulţi din ei o pornesc cu toată familia către marile oraşe industriale din nord. Dar aci nu se găseşte pentru toţi de lucru, şi ei încep să se zbată din nou în mizerie, sărăcie şi ignoranţă.

Din ce trăiesc ei? Iată din ce — spune fiica mai mare a lui Luigi Piromalli, venit la Milano din însorita dar săracita Calabrie: „Cei care ştiu cît de greu o ducem ne oferă cîte o pîine, o farfurie de orez, cîteva felii de mămăligă — trăim aşa de azi pe mîine".



17 ani de la eliberarea Ungariei de sub jugul fascist

Pentru dezvoltarea lor multilaterală, copiii, tineretul din R. P. Ungară au la dispoziţie şcoli luminoase, laboratoare, biblioteci cu mii de volume. Foarte des vizitată de către micii cititori este biblioteca „Ervin Szabo" din Budapesta.

Fotografia înfăţişează un aspect din secţia pentru copii a acestei mari biblioteci din capitala R. P. Ungară.

VENERA VALEEVA
Redactor şef al gazetei pionierești
din R.A.S.S. Tătară, U.R.S.S.

Copiii din Uniunea Sovietică se pregătesc să întîmpine o mare sărbătoare. Se apropie a 40-a aniversare a Organizaţiei de pionieri „V. I. Lenin". În răpăitul tobelor şi în sunetul argintiu al goarnelor, armata de şaptesprezece milioane de tineri leninişti va raporta partidului, patriei, succesele sale la învăţătură, în muncă. Şi ei au despre ce povesti.

La 2 octombrie 1960 pionierii Uniunii Sovietice au pornit acţiunea „Marşul pionieresc de doi ani". De la Baltica pînă la oceanul Pacific, din îndepărtata tundră pînă în culmile însorite ale Caucazului s-a răspîndit deviza marşului: „De la pionieri, pentru patrie!". Acţiunile din primul an al acestui marş au fost închinate istoricului Congres al XXII-lea al P.C.U.S. şi pionierii au raportat partidului: angajamentele primului an au fost îndeplinite! Al doilea an a fost consacrat celui de-al XIV-lea Congres al Uniunii Tineretului Comunist-Leninist. In aceste zile sute de mii de pionieri vor primi mult visatul carnet — carnetul de comsomolist.

Sărbătoarea se apropie. La 19 mai, pe multe şcoli se vor aprinde stele de rubin — aceasta înseamnă că aici învaţă o unitate de pionieri fruntaşă, care a primit denumirea de „Sputnik al septenalului"; pe străzile oraşelor şi satelor vor înverzi puieţii sădiţi de pionieri, milioane de flori vor zîmbi către soare şi vor povesti cu cîtă dragoste le îngrijesc pionierii; cirezilor şi turmelor din colhozuri şi sovhozuri li se vor dărui sute şi zeci de mii de viţei şi iepuri, raţe şi găini, crescute de mîinile pricepute şi harnice ale tinerilor pionieri. Iar conducta de petrol „Drujba", construită din fierul vechi strîns de pionieri, va uni inima patriei noastre cu oraşele prietenilor noştri de peste hotare.

Sărbătoarea va fi veselă şi plină de bucurii. Intregul popor va admira la această originală trecere în revistă, dorinţa pionierilor de a învăţa bine, priceperea de a munci excepţional, de a dansa cu voioşie. Despre această sărbătoare tinerii leninişti vor povesti prietenilor de peste hotare, printre care sînt foarte mulţi şi în Republica Populară Romînă.

Cea mai lungă conductă petrolieră din lume

Prin aceasta uriaşă conductă, care porneşte din bazinul petrolier Volga-Ural — R. S. Cehoslovacă, R. D. Germană, R. P. Polonă şi R. P. Ungară vor primi în 1965 aproximativ 15.000.000 tone ţiţei sovietic.

Traseul conductei trece prin cinci ţări, străbătînd munţi înalţi, lacuri, rîuri, fluvii, printre care Volga, Donul, Niprul, Vistula, Hronul, Dunărea, Oderul.

Rod al colaborării frăţeşti dintre ţările socialiste, această conductă grandioasă va avea, cînd va fi gata, o lungime de circa 4.500 km!

Pionieri EROI



Se împlinesc în mai, anul acesta, 40 de ani de la întemeierea Organizaţiei de pionieri „V. I. Lenin" din U.R.S.S.

Educaţi în spiritul dragostei profunde pentru patria sovietică, al luptei entuziaste pentru transpunerea în viaţă, sub conducerea Partidului Comunist, a marilor idealuri de construire a socialismului şi comunismului, organizaţia revoluţionară leninistă de copii a crescut pionieri demni, curajoşi, gata să-şi dea viaţa, pentru apărarea patriei sovietice.

Prezentăm mai jos trei pionieri eroi ai Uniunii Sovietice.

PAVLIC MOROZOV este unul dintre primii copii care au intrat în Organizaţia de pionieri. În acei ani, lupta pentru colectivizarea agriculturii era în toi. Pavlic îi ajuta pe cei vîrstnici să creeze un colhoz în satul natal — Gherasimovka. El lupta fără frică împotriva chiaburilor.

La 3 septembrie 1932, chiaburii satului l-au ucis cu sălbăticie pe pionierul Pavlic Morozov. Amintirea lui Pavlic va trăi veşnic nu numai în inimile pionierilor. Despre Pavlic îşi aminteşte întreg poporul sovietic.

ACEST FAPT s-a petrecut în anul 1943. Hitleriştii au înconjurat satul Ostraia Luca în care se aflau partizani. În lupta inegală care s-a încins, şi-a dat viaţa pionierul Leonea Golicov.

Din primele zile ale războiului Leonea Golicov intrase în detaşamentul de partizani, devenind cercetaş. Împreună cu detaşamentul a participat la multe lupte. Pentru vitejia cu care a luptat, lui Leonea Golicov i s-a acordat post mortem titlul de Erou al Uniunii Sovietice. În satul Ostraia Luca, unde este înmormîntat Leonea, pionierii aduc mereu flori proaspete pe mormîntul eroului. Şi fiecare din ei vrea să fie tot atît de viteaz şi credincios patriei, cum a fost pionierul Leonea Golicov.

VALERII KOTIC avea unsprezece ani cînd fasciştii au ocupat satul Şepetovca. Valerii îi ajuta pe cei vîrstnici în lupta împotriva duşmanilor. Apoi a plecat împreună cu mama şi fratele său în detaşamentul de partizani. Aici, Valerii a devenit un adevărat luptător viteaz şi iscusit.

În februarie 1944, Valerii Kotic a participat la eliberarea oraşului Izeaslav. Aici a fost rănit grav şi a murit în braţele tovarăşilor săi de luptă. Pionierului Valerii Kotic i s-a acordat, post-mortem, titlul de Erou al Uniunii Sovietice.

Din tainele Soarelui

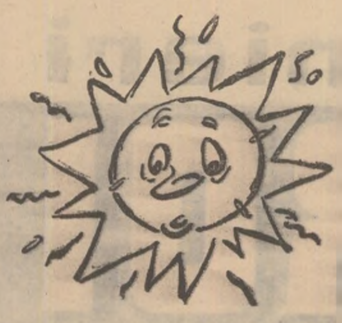
Iarna s-a sfîrşit şi Soarele devine parcă mai binevoitor şi darnic cu razele sale.

Vă puneţi întrebarea : de ce ? Dar ştiţi răspunsul. L-aţi primit la ora de geografie. Este de ajuns ca o emisferă a globului nostru să fie îndreptată mai mult spre Soare, pentru ca acolo să fie mai cald, să fie vară, iar pe cealaltă emisferă mai îndepărtată şi mai puţin luminată de astrul zilei să fie mai rece, să fie iarnă. Şi totul fiindcă globul nostru, pentru cîteva luni în fiecare an, este mai înclinat cu cîte o parte a sa spre Soare iar razele acestuia cad mai oblic, sau mai puţin oblic, un număr mai mare, sau mai mic de ore pe zi pe suprafaţa lui. Pe unele locuri nici nu ajung. De pildă, dincolo de cercul polar, în lungile luni de iarnă este numai noapte. Noaptea polară.

Ce s-ar întîmpla dacă într-o bună zi n-ar mai lumina Soarele de loc ? O beznă neagră ar învălui globul pămîntului, toată viaţa ar pieri de pe el — ştiţi doar, fără lumina Soarelui nu trăiesc plantele, iar fără plante n-ar avea din ce trăi animalele.

Există un astfel de pericol ? Oamenii şi-au pus de mult această întrebare încercînd să pătrundă tainele Soarelui.

Globul de foc



De mult domneşte părerea că Soarele este un glob de foc. Această idee o regăsim şi în antice legende şi în basme populare. Dar acum vreo două secole, cînd oamenii de ştiinţă ştiau să-i calculeze dimensiunile, distanţa faţă de pămînt, s-a pus întrebarea cu ce fel de foc avem de a face, cum arde şi ce arde ?

Presupunînd că globul solar ar fi din cel mai bun cărbune s-a calculat că în cel mult, 3—4 mii de ani el ar fi trebuit să ardă şi să se transforme în cenuşă. Deci din cărbune nu putea fi.

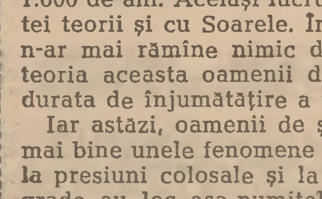
La începutul acestui secol, a apărut teoria radioactivităţii. (În ultimii ani ai secolului trecut s-a descoperit radiul şi radioactivitatea). Radiul iradiază în permanenţă înjumătăţindu-se în decurs de 1.600 de ani. Deci dacă azi v-ar lăsa cineva o cantitate de radiu, stră-strănepoţii voştrii, fără să se atingă de această moştenire ar rămîne doar cu jumătate peste 1.600 de ani. Acelaşi lucru s-ar întîmpla, conform acestei teorii şi cu Soarele. În decurs de cîteva mii de ani n-ar mai rămîne nimic din el. Atunci cînd s-a emis teoria aceasta oamenii de ştiinţă nu cunoşteau încă durata de înjumătăţire a radiului.

Iar astăzi, oamenii de ştiinţă au ajuns să înţeleagă mai bine unele fenomene din Soare. În adîncurile sale, la presiuni colosale şi la temperaturi de milioane de grade au loc aşa-numitele reacţii termonucleare de sinteză — se unesc atomii de hidrogen între ei dînd atomi de heliu — şi degajînd uriaşe cantităţi de energie. Sînt nişte reacţii asemănătoare cu cele ce au loc în cazul exploziei bombei cu hidrogen, despre care probabil aţi auzit, şi cu care imperialiştii ameninţă lumea. Iar ca să vă daţi seama, cît de cît, de cantităţile de energie care se degajă, este suficient să arătăm că prin transformarea **unui singur gram** de hidrogen în heliu se degajă atîta energie cîtă ar rezulta din arderea a 15 tone de benzină. Deci 1 gram cît 15 tone ! !

Calculele savanţilor arată că, cantitatea de hidrogen existentă în Soare, (Soarele, în proporţie de peste 50 la sută, este alcătuit din hidrogen) este o rezervă care ajunge pentru multe miliarde de ani.

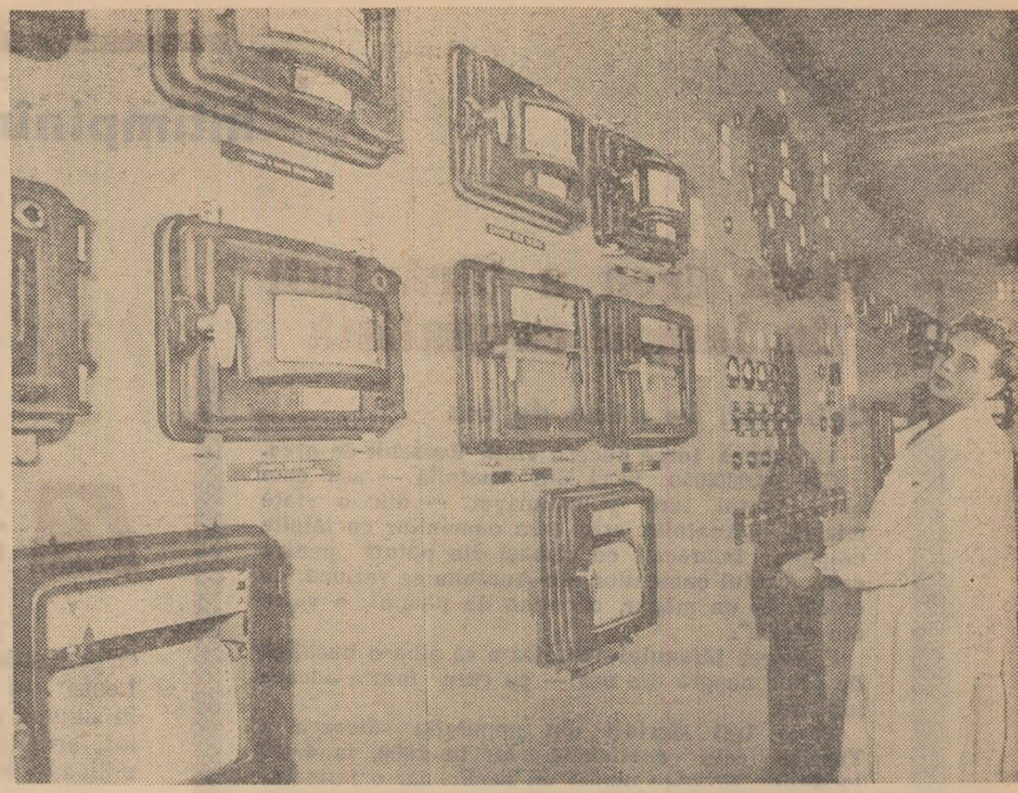
Deci motive de îngrijorare nu sînt. Soarele va răsări în fiecare zi !

- **Distanţa de la Pămînt la Soare (cea mijlocie) este de 149.500.000 km.**
- **Viteza luminii este de aproximativ 300.000 km pe sec.**
- **Împărţind distanţa Pămînt-Soare la viteza luminii obţinem timpul necesar pentru ca razele Soarelui să ajungă pe Pămînt. Calculaţi acest timp. (8 minute 18 sec. !).**
- **Durata unei învîrtiri a Pămîntului în jurul Soarelui (Mişcare de revoluţie) este de 365 zile, 5 ore şi aproape 49 minute.**
- **Iuţeala medie cu care Pămîntul se învîrteşte în jurul Soarelui 29,76 km/sec.**
- **Lungimea orbitei Pămîntului 939.120.000 km. !**
- **Diametrul Soarelui este de 1.390.600 km, iar al Pămîntului doar de 12.742 km !**



AL. PLAIEŞU

Un om de ştiinţă vă povesteşte despre meseria aleasă



În anii de democraţie populară a intrat în funcţiune reactorul nuclear de 2.000 k.W. În fotografie : inginerul operator Ion Udrea urmăreşte cu atenţie aparatele de măsură reglînd prin manevrarea unor simple butoane evoluţia unor procese din reactor.

Rînduri către un PIONIER pasionat de ştiinţă

De multe ori mă gîndesc la tine, tinere cititor al acestor rînduri, la primele tale gînduri despre ce vei face în viitor şi mă întreb dacă vei fi unul din aceia care se vor pasiona pentru ştiinţă, pentru cercetarea ştiinţifică ?

Ştiinţa e azi pe toate buzele, ştiu că te entuziasmează realizările ei. Sînt sigur că ai citit multe despre zborul rachetelor, ai căutat să înţelegi cum e construit atomul, poate ai citit cu emoţie în ziar că s-a descoperit o nouă particulă care vine din adîncurile materiei. Şi te-ai gîndit : atunci cînd vei fi mare, trebuie să faci ceva de seamă, să descoperi ceva important, să devii om de ştiinţă.

Mi-aduc aminte că voiam să mă fac neapărat inginer : să construiesc maşini, motoare electrice, turbine, ceva grozav, nici eu nu ştiam bine ce anume. Aveam 16 ani. Citeam şi cunoşteam precis — mă consideram expert — toate problemele tehnice de actualitate (bineînţeles, faţă de colegii de clasă !) şi eram foarte mîndru de aprecierea lor că am „stofă" de inginer.

S-a întîmplat însă, că mi-a căzut în mînă o carte care mi-a răsturnat toate planurile. Era vorba acolo de minunata lume a atomilor. Am aflat că s-a construit o ciudată praştie de atomi, ciclotronul, că s-au descoperit raze ciudate venind din adîncul universului, scria acolo că devenise realitate transmutaţia atomilor, visul de veacuri al alchimiştilor. Dar mai ales m-a uluit uimitoarea dibăcie cu care fuseseră descoperite toate acestea, ingeniozitatea aparatelor, cutezanţa, îndrăzneala, curajul gîndirii.

Astăzi îmi dau seama că atunci n-am priceput prea multe din cele citite. Dar tainele ce mi s-au dezvăluit erau tulburător de frumoase, te chemau cu o putere irezistibilă să te întrebi : şi ce e mai departe ? Am înţeles că a răspunde la această întrebare e cel puţin tot atît de greu şi de pasionant ca şi construirea celor mai subtile şi perfecţionate maşini. Încet, încet, idealul meu ingineresc a început să pălească... Pînă am ajuns la concluzia (n-am îndrăznit s-o spun atunci nimănui) că merită ca o viaţă întreagă să te ocupi de aceste probleme extraordinare.

Aceasta a fost prima şi definitiva mea întîlnire cu ştiinţa. N-am ajuns inginer, ci fizician. Şi n-am regretat-o niciodată.

De aceea, tinere cititor, dacă cumva te interesează realizările minunate ale tehnicii, dacă te încîntă grandioasele fabrici şi combinate pe care le vezi răsărind în jurul tău, e bine şi-ţi doresc să ajungi să construieşti altele mai îndrăzneţe, mai perfecţionate. Dar dacă ai ajuns vreodată să te întrebi ce se ascunde în măruntaiele acestor uriaşi, ce se întîmplă acolo unde se frămîntă materia ca să dea oţelul, sau materialul plastic, sau energia atomică, dacă te-ai întrebat ce e mai departe şi ai ajuns să nu te mai părăsească acest gînd, să ştii că te-ai întîlnit cu ştiinţa.

Şi m-ar bucura mult dacă ai avea curajul să-ţi spui că trebuie neapărat să înţelegi şi să cunoşti ce se întîmplă acolo, oricît ar fi de greu, oricît de mult timp ţi-ar cere — poate toată viaţa. Mai ales că astăzi ştiinţa înfloreşte în ţara noastră cum n-a înflorit niciodată în trecut. Azi lucrez într-un laborator unde visuri mult mai îndrăzneţe decît cele din tinereţe devin treptat realitate. Împreună cu colegii mei pasionaţi pentru ştiinţă, construim aparate, cercetăm legile încă necunoscute ale atomilor şi moleculelor ; iar întrebările apar mereu, tot mai surprinzătoare, tot mai mari.



Aş fi încîntat dacă mai tîrziu ai veni să lucrezi împreună cu noi. Avem atîtea de făcut !...

VICTOR MERCEA
şeful secţiei din Cluj
al Institutului de Fizică Atomică

Dragi cititori, vă rugăm să ne scrieţi ce aţi dori să mai publicăm la rubrica noastră de ştiinţă şi tehnică

DIN POŞTA SĂPTĂMÎNII

Într-una din zile, pionierii fruntaşi ai unităţii noastre au pornit în excursie la Muzeul Doftana.

Nici nu vă puteţi închipui cît am rămas de impresionaţi cînd am văzut zidurile, celulele groaznicei închisori — în care burghezo-moşierimea a ţinut închişi pe cei mai buni fii ai poporului nostru, comuniştii.

Trecînd prin culoarele reci şi tăcute, de la celulă la celulă am recapitulat în minte file de istorie, momente glorioase din lupta înţeleptului nostru conducător — Partidul Muncitoresc Romîn.

Instructiva vizită o vom păstra cu toţii în minte dar, mai ales îşi vor aminti de ea şcolarii Postolache Nela, Ispas Nicolae, Pătulea Nicolae şi alţi cîţiva care au primit în acest muzeu cravata roşie de pionier.

MIHALCEA MARIA
Şcoala de 8 ani, comuna Zărneşti, raionul Rîmnicu Sărat





Zilele libere ne-au îndemnat şi pe noi, pionierii din sat să pornim la drumeţie.

Iată-ne în oraşul Sibiu! Primul popas l-am făcut la Muzeul Brukenthal. Aici, de îndată ce am intrat ne-am scos carneţele şi creioane şi ne-am însemnat date despre tablourile cele mai frumoase ale marilor pictori străini şi romîni.

Apoi, am pornit pe străzile oraşului şi am văzut clădirile frumoase, magazine mari cu vitrine încărcate. Excursia noastră s-a încheiat cu o plimbare prin frumoasa Dumbravă.

BARBAŢAN MARIA
cl. a VII-a, satul Miceşti, raionul Alba-Iulia

Întotdeauna colectiva, munca colectiviştilor a fost pentru noi, pionierii, un exemplu viu.

Iată de ce zilele trecute, detaşamentul nr. 1 a făcut o vizită la Gospodăria agricolă colectivă „Nicolae Bălcescu" din comună. Cei mai nerăbdători, cei mai curioşi erau pionierii cercului micilor naturalişti. Ei, ca şi ceilalţi de altfel, au ascultat cu atenţie sfaturile pe care le-au primit în legătură cu munca la răsadniţe, cu sădirea răsadurilor de legume, cu îngrijirea lor.

Din această vizită cei mai mulţi s-au întors cu dorinţa de a urma exemplul colectiviştilor, de a lucra alături de ei.

MEHEDINŢEANU ŞTEFAN
cl. a VII-a, satul Broşteni, raionul Balş



Să cunoaştem cît mai bine oraşul, întreprinderile şi fabricile este o sarcină pe care o îndeplinim cu drag. Zilele acestea am vizitat Întreprinderea „Mureşul". Pe noi, băieţii, ne-au atras în mod deosebit maşinile, modul de funcţionare, felul în care se fabrică diferite obiecte metalice de larg consum.

Cu această vizită ne-am îmbogăţit cunoştinţele despre oraşul nostru, despre munca din întreprindere.

PASCU DUMITRU
cl. a VII-a, Şcoala medie „Avram Iancu", Aiud

O dată cu sosirea primăverii, tradiţionala muncă de plantare a puieţilor a început. Iată-i pe pionierii Şcolii de 8 ani nr. 1 din Balş participînd cu entuziasm la această acţiune.



Pe loturile experimentale

A venit primăvara!

În aprilie, pionierii şi şcolarii vor începe munca în **pepiniera de pomi.** Aici se pregătesc puieţii şi butaşii de pomi pentru plantare, adică li se scurtează rădăcinile şi tulpinile, se plantează puieţii şi butaşii de pomi, se recoltează stalonii de căpşuni şi drajonii de smeură.

În livada de pomi se continuă cu taierile pentru formarea coroanei la pomii tineri, şi se văruiesc tulpinile pomilor; se sapă sau se ară solul de sub coroana pomilor; se aplică a doua îngrăşare cu îngrăşăminte chimice azotoase; se aplică tratamentele contra bolilor şi dăunătorilor.

În viticultură se execută dezgropatul viţei de vie în regiunile unde a fost făcut îngropatul de cu toamnă; se revizuieşte sistemul de susţinere a viţei de vie, se aplică tăierile de rodire, se pregătesc grămezile fumigene cărora li se va da foc cînd se iveşte pericolul brumelor tîrzii de primăvară.

În grădina de legume se continuă cu lucrările de îngrijire a răsadurilor din răsadniţe (udatul, plivitul de buruieni; îngrăşarea suplimentară cu soluţii de îngrăşăminte chimice şi organice, afînarea pămîntului şi distrugerea scoarţei, repicatul răsadurilor etc); se continuă cu semănatul în grădină a spanacului, salatei, mazărei, rădăcinoaselor şi plantatul cepei de arpagic şi usturoiului; se plantează tuberculi de cartofi iarovizaţi pentru culturile timpurii. Tot în luna aceasta se recoltează spanacul, ceapa verde şi măcrişul.

În grădina de flori se udă din belşug, se dezgroapă şi se taie trandafirii. Se plantează părăluţe, panselele şi rabate în cazul cînd acestea nu s-au plantat din toamnă.

În parcelele rezervate culturii cerealelor se va pregăti terenul şi se va însămînţa porumbul atunci cînd temperatura solului la 10 cm adîncime atinge 8—10° C.

ING. ROVENŢA ION
Şeful Staţiunii micilor naturalişti, Palatul pionierilor, Bucureşti.

PREGATIRI PENTRU SPARTACHIADA



De la Ana mingea zboară la Maria, iar de la Maria la Janeta. Schimbul rapid de pase îi încîntă pe spectatori.

— Hai fetelor, bravo fetelor... gol!!! Mingea trimisă puternic se odihneşte în plasa uneia din cele două echipe de handbal de la Şcoala medie din Găiaia.

— După fete, ne antrenăm noi — îmi spune Constantin (pionierul Mihăilă Constantin este în clasa a VII-a C şi face şi el parte din echipa de handbal) care stătea pe marginea terenului şi urmărea cu atenţie desfăşurarea jocului. Ne pregătim pentru întîlnirea de handbal în 7 cu pionierii de la Şcoala de 8 ani din comuna Janul Mare, adăugă mîndru Constantin.

În pauză se apropie de noi pioniera Sărăndan Janeta.

— Încă un antrenament, două şi sîntem gata cu pregătirile.

De la dînsa am mai aflat că în şcoală la ei, echipe de handbal sînt aproape în fiecare clasă. De curînd în cadrul întîlnirilor între clase s-au remarcat echipa de handbal din clasa a VII-a C băieţi şi cea din clasa a VII-a A fete. Acum se fac pregătiri pentru spartachiada pionierilor.

— Toţi pionierii din şcoala noastră îndrăgesc sportul — ne-a mărturisit bucuroasă Janeta. Ne mîndrim cu sportivi ca Pavel Raia şi Borza Mircea care la partidele de şah pe clase au eşit primii sau cu atleţii noştri Baboş Ana, Scăneru Maria, Oroia Elisabeta, Nica Maria, Blatniac Brighita care fac cinste şcolii atît în sport, cît şi la învăţătură.

RODICA ALBU

Primăvară

Primăvară, dragă, cu ochi
verzi
Vino și ni te oprește-n
praguri,
Vino cu-ale rîndunelelor
șiraguri
În străbunii codri să te
pierzi.

În a noastră țară primitoare
Ți-au ieșit colectiviștii-n
drum.
Te primesc cu pîine și cu
sare
C-un ulcior din vinul cel
mai bun.

Oțelarii de la Hunedoara
Șarje înstelate or să dea
Să ne fie mai bogată țara
Primăvară dragă-n cinstea ta.

Să rămîi în inimile noastre
Cînd muncim în fabrici și
pe-ogor
Să-nflorești sub zările
albastre
Lîngă roșul steag biruitor.

ELENA DRAGOȘ



CONCURSUL NOSTRU DE FOTOGRAFII

Au trecut cîteva săptămîni de cînd gazeta noastră a anunțat începerea concursului pentru micii fotografi amatori! La redacție au și început să sosească scrisori prin care pionierii își anunță participarea la concurs și chiar primele fotografii. Cele mai interesante fotografii le-am primit din partea Casei pionierilor din Constanța, a Caselor de pionieri din Timișoara și Iași. Ele înfățișează construcțiile noi, măiestoase înălțate în ultimul timp, aspecte din vizitele pionierilor în întreprinderi la acțiuni de înfrumusețare a orașelor și satelor.

Vacanța a prilejuit noi posibilități pentru micii fotografi să înregistreze aspecte din drumeții, activități patriotice. Deci, închideți bine ușa laboratorului foto și începeți lucrul! Redacția așteaptă cu nerăbdare să publice cele mai interesante fotografii din vacanță.

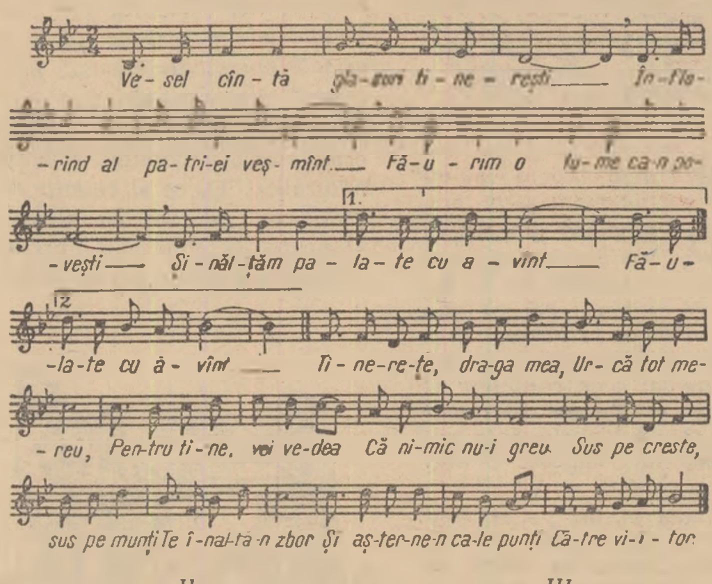


Se apropie aniversarea a 40 de ani de la crearea U.T.C.-ului. Fără îndoială că și în unitatea și detașamentul vostru, la Casa pionierilor se organizează acțiuni interesante. De la ele nu trebuie să lipsească nici micii fotografi. Trimiteți-ne aspecte de la aceste acțiuni. Iar dacă aveți nevoie de unele sfaturi cu privire la folosirea aparatului vostru de fotografiat sau la developat și copiat, de asemenea, scrieți-ne. Vă vom da lămuriri necesare. Așteptăm vești noi. Pînă atunci mult succes la lucru și nu uitați: cele mai bune fotografii vor fi premiate!

REDACȚIA

Tinerețe, draga mea

Versuri: CR. CONSTANTINESCU
Muzica: SEBAT HUSEIN



II

Din uzine, harnici muncitori
Scot mereu în soare bogății;
Ne întrecem azi biruitori
Pe-nfrățite lanuri aurii.

Refren (același de pe partitură)

III

Am pornit cu toți sub roșu steag
Către zorii noi ce-au răsărit.
Pentru pace noi muncim cu drag
Și-ți cîntăm voios, partid iubit!

Refren (același de pe partitură)



POȘTA LITERARĂ

DRAGI PRIETENI, începînd de azi, vom sta din cînd în cînd de vorbă, la „Poșta literară", despre meșteșugul scrisului. Mă voi strădui să vă spun cîte ceva despre calitățile și defectele unora din corespondențele literare, pe care le adresați „Scînteii pionierului".

Aceste încercări — de obicei în versuri — exprimă dragostea și recunoștința copiilor țării față de partid, față de toți cei ce muncesc neobosit pentru a făuri o viață fericită oamenilor de azi și de mîine. Mai fiecare rînd din scrisorile voastre este o mărturie a educației pe care o primiți în școală, în organizația de pionieri. De aceea, ne bucură din inimă fiecare scrisoare, cu toate stîngăciile de formă — desigur, trecătoare.

Cît despre talent — după părerea mea — este mai bine să fim pretențioși, decît îngăduitori în aprecieri. Speranțele zadarnice n-aduc nici un folos nimănui; cum a scris băiatul cîteva versuri — gata, e poet! Și, neapărat, trebuie să-i vedem opera în gazetă!

Nu, n-am să vă „încurajez" în acest fel! Am să vă spun deschis ceea ce cred, bun sau rău, fiind convins că voi iubiți adevărul.

Și acum, cîteva răspunsuri, de început.

Macovei Petru — Dorohoi, regiunea Suceava.

Ca și mulți alții, ai scris ceva de primăvară. Mi-a plăcut mai ales prima poezie, în care se vede că te-ai gîndit bine ce vrei să spui și, în plus, ai spus-o destul de convingător. Unii se dau în vînt după cuvinte frumoase, dar cuvintele, într-o lucrare literară, nu se împart în frumoase și urîte, ci, mai degrabă, în potrivite și nepotrivite... Se pare că ai, într-o anumită măsură, simțul cuvîntului „potrivit". Se mai vede că-ți joacă-n auz poezia populară: semn bun! **„În sfîrșit, / Primăvara a venit / Cu flori albe-păpădii / Și cu zîmbet de copil / Iarna-i rece și geroasă, / Trebuie să stai în casă / Primăvara-s gîze, sturzi, / De nu poți ca să nu zburzi!"**

Ferește-te de adjectivele care repetă zadarnic același lucru: copiii sînt „bucuroși" — de ce mai adaugi „veseli și voioși"?

Scrie-mi ce citești, ce versuri îți plac mai mult? Mulțumiri pentru desen.

Ureche Maria — comuna Oarda de Jos, regiunea Hunedoara.

E bine că vorbești despre transformările din viața satului, dar de ce neglijezi regulile poeziei? Versurile tale par, adesea, niște oameni străini care s-au întîlnit așa, din întîmplare. Și-apoi, cum se poate ca o elevă în clasa a VII-a, cu 10 la romînă, să scrie „soarele-n călzește", „noi vom muncii"? Asemenea amănunte nu sînt de loc lipsite de importanță!

Botoș Ioan — Baia Mare, regiunea Maramureș.

Mi-a plăcut foarte mult imaginea cu ursul care se trezește! Te rog să ne mai scrii.

Sîrbu Adrian — Brașov, regiunea Brașov.

În cele două strofe sînt unele lucruri izbutite și, îndeosebi, multă inimă. De aceea le reproducem cu plăcere:

„Frumoasă ești, patria mea,
Frumoasă ca visele mele,
Cu fabrici, cu sonde și școli,
Cu blocuri și falnice schele.

Ai munți, și ai ape, și-ntinse cîmpii,
Cu lanuri bogate, cu spice-aurii!
Și astăzi, și mîine, cu drag te-oi cînta,
Frumoasă ești, patria mea!"

Așteptăm versuri noi.

DAN DEȘLIU



Vi-i prezentăm pe EMIL și... prietenii săi

Emil, despre care vreau să vă vorbesc, nu are o copilărie fericită ca a voastră. În casa lor se vorbește mult despre bani, ceea ce înseamnă că au foarte puțini bani. Mama lui Emil muncește din greu pentru a-l întreține; iar Emil trebuie, din pricina lipsurilor materiale, să renunțe la multe plăceri, ba, uneori, să și muncească alături de mama sa pentru a avea cele necesare traiului.

Mai mult ca sigur, iubitorii de literatură, au ghicit despre care Emil e vorba. Și-mi vor da dreptate, dacă mai afirm că Emil Tischbein, un copil din Republica Federală Germană, eroul romanului lui Emil Kästner, vă este un prieten drag și apropiat, cu toate că nu vă jucați împreună și nici colegi de școală nu sînteți.

De aceea Teatrul pentru tineret și copii a socotit că o întîlnire cu Emil și prietenii săi v-ar bucura.

Regizorul și autorul dramatizării, Tudorel Popa, a conceput spectacolul nu numai ca o întîlnire dintre spectatori și eroii cărții lui E. Kästner, ci ca un joc viol, atrăgător, la care sînt antrenați deopotrivă publicul și creatorii teatrului.

★

Iată-ne dar, în sala pentru copii a Teatrului. Scena e complet goală.

Dar, liniște! Pe scenă a apărut o persoană impozantă, cu o lulea în gură.

Surpriză! Alături de spectatori, pe scaune, stau Emil Tischbein, (interpretează actrița Tatiana Popa), mama și bunica lui Emil.

Persoana impozantă cu lulea, îl invită pe eroii romanului pe scenă. Emil pășește emoționat... Își ia rămas bun de la mama sa și pleacă într-o călătorie. Merge s-o viziteze pe bunica și pe verișoara Pony. Dar pentru un copil nevoiaș dintr-o țară capitalistă, așa cum este Emil, o călătorie din orășelul natal constituie o sărbătoare.

Ca prin farmec scena goală, a devenit compartimentul unui tren!

Dar iată că în compartiment se află alături de Emil „domnul cu pălărie tare"...

— I s-au furat banii! exclamă un spectator cu indignare!

Într-adevăr, i s-au furat lui Emil cele 140 de mărci, bani agonisiți cu atîta trudă pentru a fi înmînați bunicii.

Lui Emil i-ar fi fost aproape cu neputință să-și ducă planul la bun sfîrșit, dacă ar fi fost singur. Pe dată i s-a alăturat profesorul (Natalia Arsenie) și Gustav cu claxonul (Vali Cios), Mittenzwei (Elena Pop) și Petzold (Alexandrina Halic), copii inimoși și curajoși ca și el, gata să-i dea o mînă de ajutor prietenului aflat la nevoie.

Și astfel, cu ajutorul lor, dar nu numai cu ajutorul lor, ci și cu ajutorul spectatorilor, hoțul va fi prins. Desigur, vă întrebați: ce ajutor puteți da voi, spectatorii, pentru rezolvarea fericită a acestei întîmplări?

Veți afla în sala de spectacol, așa cum tot cu același prilej veți afla cine este persoana impozantă cu lulea în gură, care l-a însoțit pretutindeni pe Emil.

ADA SIMIONESCU



REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii", telefon 17.60.10, 17.60.20; Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii